

מסורת הש"ס

(א) [לקמן י, ב] ח"כ פרשה ויקרא,
(ג) [ויקרא ד, ד] (שם ה, ה) [שם],
(ו) ז"ל ומשיח, (ז) [במדבר טו],
(ח) [ויקרא ה, ט] [לקמן ח, י] ז"ל
כבור, (ט) [לעיל ה, ל] [לעיל ג, א],
(מ) [לקמן ט, א]

תורה אור השלם

1. אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר
תמים לוי לחטאת: ויקרא ד ג
2. והביא איל תמים מן הצאן
בערקה לאשם אל הכהן וכפר
עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו:
ויקרא ה יח

תוספות הרא"ש

[illegible]

צבור מואב מכלל יחיד. לדיחיד מציב כשבה או שעירה וצבור מציב פר: נשיא מואב מכלל יחיד. בדכלל אם נפש אחת² הוא ומווא מכללו לדיחיד מציב כשבה או שעירה ונשיא מציב שעיר: מה נשיא כשגגה מנשע בלא העלם דבר וכו': צבור צפר ואין מציא אסם תלוי. כלל כדלמחר לקמן דחמישי.

הורה בהן משיח פרק שני הוריות

על העולם דזר עס שגגת מע
ושגגת מעשה: **מִתְנִי' הוֹר**
ז"ד צחלז והוא צעצודת כו
עלמנו דאי הורה הוא צפני על

HebrewBooks.org ©Moznaim Pu

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

צבור מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה צבור אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אף משיח לא יאזן חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה או כלך לדרך זו נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר אף משיח מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר נראה למי דומה צבור בפר' ואין מביאין אשם תלוי ומשיח בפר' ואין מביא אשם תלוי מה צבור אינו חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אף משיח לא יאזן חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה או כלך לדרך זו נשיא מביא שעירה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי ומשיח מביא שעירה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי מה נשיא מביא בשגגת מעשה אף משיח מביא בשגגת מעשה ת"ל: לאשמת העם הרי הוא משיח כצבור מה צבור אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אף משיח אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אימא מה צבור הורה ועשו אחריו בהוראתו חייבין אף משיח כשהורה ועשו אחריו בהוראתו יאזן חייב ת"ל: והקריב על חטאתו אשר חטא על מה שחטא הוא מביא ואין מביא על מה שחטאו אחרים מנא ליה דאין מביא אשם תלוי דכתיב: וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג מי שחטאתו ושגגתו שוה יצא משיח שאין שגגתו וחטאתו שוה דכתיב: לאשמת העם הרי הוא משיח כצבור לאשמת העם ע"כ לא קאמר ליה אלא אשם כדי נסבה: **מתני'** יהודה בפני עצמו ועשה בפני עצמו מתכפר לו בפני יהודה עם הצבור ועשה עם הצבור מתכפר לו עם הצבור שאין ב"ד חייבין עד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת ויכן המשיח יולא בעבודת כוכבים עד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת: **גמ'** מנהני מילי דת"ר יהודה עם הצבור ועשה עם הצבור יכול יביא פר לעצמו ודין הוא נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא מביא בפני עצמו חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור אף משיח חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור לא אם אמרת בנשיא שכן מתכפר לו עם הצבור כיום הכפורים

4

נִתְּכַפֵּר לוֹ בְּפָנַי עֲלֻמוֹ. דמציא פר בפני
ה' הורו ב"ד כלל לא אינטריך למיתני דחייב
להציא פר דמקרא מלא הוא אלא כי
אינטריך למיתני כגון שהורו בשני

רבינו חננאל

[illegible]

רים הואיל ואין מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים ואם לא כצדק חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו אילימא דהוא מופלא והם אינן מופלאין פשיטא ובעיני אתווי כשבה או שעירה כל חד וחד וחד וכל בפני עצמו הא הוראה דידה ולא כלום היא

אמר

אין מביא זהורא חלא דאלימא פריך שמתכפר בצבור: ואי דאינהו (בו) מופלאים
הוראה דדידה בו. דהא איתקש לאשמת העם ותנן לעיל כו' כדפרש"י:

תוספות

מה צבור חורו ועשו אחרתהו בחוראתו ב'. מימה הילך שיך למומו לנ"ד להסמיכ
לאשמת העם וטפי מסתבר לומר מה לצור אין מייבין עד שיורו הן אחרים אף
משית לא יהיה מייב כ"י: לא אם אמרת בנשיא שכן מבשר לו ביוה"ב. המ"ל שכן נשיא

[illegible]

(ח) כ"ה צפרש"י.